

Kærlighed med et frit mod

1. Kærlighed med et frit mod

har så mangan stolt sømand god,

som jeg eder vil fortælle,

om en sømand så rig.

som var ved de rotterdamske pæle,

den tid han trolovede sig.

2. Den tid han trolovede sig

med en jomfru så dydelig,

i hans faders hus han tjente,

tjente der for kost og løn.

Siden han sit hjerte henvendte

for at ægte den jomfru så skøn.

3. De fornøjede sig mangan en gang

med så g og livlig sang.

Du dejligste for mine øjne, jeg tilbyder dig kærlighed
sød.

Du ene mit hjerte fornøjer.

Jeg vil være dig tro til min død.

4. Han bad kære faderen sin at måtte ægte den fomfru
så fin.

Kære fader lad nu så være, lad det ske med din vilje og
sind.

Thi Gud haver det så beskikket,

at hun skal blive kæreste min.

5. Hans fader gav svar ubetænkt, skønt det var ikke ilde
ment.

Du skal straks bort fra mit øje og en strikke omkring
din hals.

Før end jeg skal din vilje føje,

tag en rig, som kan være tiltags.

6. Hans fader betængte sig. Jeg har vel talt hårdt imod
dig.

Du skal bort til Moskovien fare for at hente mig noget
derud.

Når du da kommer hjem med de varer,

kan du tage hende til brud.

7. Hans søn gjorde rede sig snart for at pløje de bølger
med fart.

Den jomfru sig om bord monne liste, den agtbare une
mø,

så at ingen der udav vidste,

før end de vare langt ud i sø.

8. De søfolk kom ud i stor nød, skibet forliste, og alle
er død.

Kun købmandens søn er i live med sin kæreste jomfru
så sød.

På en planke så monne de så hendrive,

men Guds varetægt over dem stod.

9. Tre dage de drev ud i sø, men omsider de kom til en
ø.

Disse to på landet monne gange for at søge sig noget til
gavn,

som de kunne til føde erhverve.

Men de kom i en sørgelig stand.

10. Da disse to på landet kom, kom imod dem to bjørne så grumme.

Et ynkeligt mord blev bedrevet af de onde bjørnes klo.

Den jomfru blev sønderrevet.

Hun faldt død ved kærestens fod.

11. Han råbte med sorgfuldt mod, skrev et brev straks med hendes blod,

skrev et brev til sin fader om den møje, som man nu var kommet udi.

Mange tårer randt ned fra hans øje,

mens han skrev disse ord derudi.

12. Til sin angst han råbte til Gud. Jeg vil dø ved min yndige brud.

Så trak han kården fra siden og stak den gennem sit liv.

Således gik han ud af tiden,

han faldt død ved sin kærestes lig.

13. Siden kom der en rejsende hen, fandt to døde og et brev med dem.

Han tog brevet og stak det i sin lomme, derpå rejste han hjem igen.

Omsider han til Rotterdam monne komme,

til hans fader han leverede dem.

14. Da hans fader det brev havde læst, blev hans hjerte af sorgen så tungt.

For han nægted sin søn den begæring om at ægte den jomfru så skøn.

Han faldt ud i en såda besværing,

at han hængte sig selv op i løn.

15. Enhver derfor tage i agt, at kærlig havde stor magt i to forenede hjerter, udi sand oprigtighed.

Når forældre sig sådan fornægter,

gør de sig en stor dårlighed.